

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 553/2020-28

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 2. decembra 2020 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov Ivana Fiačana a Rastislava Kaššáka predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť sťažovateľa občianskeho združenia Jednota slovenskej mládeže, Cukrová 14, Bratislava, IČO 30 791 421, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd „uznesením okresného súdu“ a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť občianskeho združenia Jednota slovenskej mládeže o d m i e t a pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého rozhodnutia a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. septembra 2020 elektronicky doručená ústavná sťažnosť občianskeho združenia Jednota slovenskej mládeže, Cukrová 14, Bratislava, IČO 30 791 421 (ďalej len „sťažovateľ“),

vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) „uznesením okresného súdu“.

2. Sťažovateľ v podaní uviedol, že je právne zastúpený „advokátom JUDr. Pavlom Krajcom, LEGAL IURIS, advokátska kancelária, s. r. o.“.

3. Sťažovateľ ďalej uviedol, že Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v exekučnom konaní sťažovateľa (oprávneného) proti štátnemu podniku LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, Námestie SNP 8, Banská Bystrica, IČO 36 038 351 (ďalej len „povinný“), o vymoženie sumy 1 912 500 € s príslušenstvom o návrhu na vykonanie exekúcie, o sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 56 Ek 1982/2019 z 26. februára 2020 rozhodol uznesením sp. zn. 56 Ek 1982/2019 z 13. júla 2020 tak, že sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 56 Ek 1982/2019 z 26. februára 2020 zamietol a povinnému nepriznal právo na náhradu trov exekúcie v súvislosti so sťažnostným konaním. Podľa názoru sťažovateľa „predmetným rozhodnutím a jemu predchádzajúcim postupom porušovateľ... postupoval v rozpore s judikatúrou Najvyššieho súdu a Ústavného súdu, keď ignoroval skutočnosť, že v exekučnom konaní vo veci rozhodcovského rozhodnutia v nespotrebitel'ských sporoch nie je prípustné preskúmavanie platnosti zmluvy a ďalších podmienok konania inak ako v rozsahu určenom Zákonom o rozhodcovskom konaní, a to najmä v prípade cudzieho rozhodcovského rozsudku, ktorý je tu nepochybne exekučným titulom... Porušovateľ arbitrárne neaplikoval ustanovenia švajčiarsko-slovenskej Zmluvy o výkone rozhodnutí v civilných veciach, a rovnako arbitrárne posudzoval extenzívne výhradu verejného poriadku... Arbitrárnosť rozhodnutia vidíme tiež v skutočnosti, že konajúce súd odignoroval a v rozhodnutí sa vôbec nevyrovnal so skutočnosťou, že v inom konaní bol už predmetný exekučný titul uznaný za vykonateľný.“.

4. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ v petite ústavnej sťažnosti navrhol, aby ústavný súd rozhodol takto:

„Základné právo sťažovateľa podľa čl. 20, ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 46, ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 47, ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, právo na účinný opravný prostriedok podľa čl. 13 Dohovoru, a právo užívať majetok, podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru uznesením okresného súdu porušené boli.

Uznesenie okresného súdu zrušuje a vracia na ďalšie konanie.

Sťažovateľovi priznáva právo na náhradu trov konania.“

4.1 Sťažovateľ k svojmu podaniu pripojil 172 strán rôznych príloh, žiadne rozhodnutie okresného súdu vo veci sp. zn. 56 Ek 1982/2019 spomínanej v texte podania sa medzi nimi však nenachádza.

II.

Relevantná právna úprava a ústavnoprávne východiská v judikatúre ústavného súdu

5. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

8. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc, b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa

o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37, c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom, d) ktorý je neprípustný, e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou, f) ktorý je podaný oneskorene, g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje.

10. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

11. Podľa čl. 47 ods. 3 ústavy všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

12. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

13. Podľa čl. 1 dodatkového protokolu každá fyzická alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva.

III.

Predbežné prerokovanie vecí ústavným súdom

14. Ústavný súd podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde listom č. k. Rvp 2127/2020-11 z 22. septembra 2020 vyzval sťažovateľa, aby v lehote 10 dní od jeho doručenia odstránil nedostatky návrhu na začatie konania spočívajúce v tom, že k nemu neboli pripojené plnomocenstvo na zastupovanie sťažovateľa advokátom v zmysle § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde ani kópia právoplatného rozhodnutia exekučného súdu, ktorým malo dôjsť k porušeniu základných práv a slobôd občianskeho

združenia v zmysle § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd sťažovateľa upozornil, že ďalším obsahovým nedostatkom návrhu na začatie konania je nejasnosť sťažnostného petitu, keďže v ňom absentuje označenie právoplatného rozhodnutia exekučného súdu, ktorým boli porušené jeho základné práva a slobody. Ústavný súd sťažovateľa poučil, že v opačnom prípade návrh na začatie konania odmietne podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom.

15. Uvedená výzva ústavného súdu bola 23. septembra 2020 zaslaná do elektronickej schránky sťažovateľa, ktorú má ako právnická osoba aktivovanú na doručovanie od 1. júna 2020. V tejto súvislosti bol sťažovateľ podľa § 20a ods. 1 zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov ako občianske združenie, odborová organizácia a organizácia zamestnávateľov povinný Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky písomne zaslať do 30. júna 2019 aktuálne údaje o štatutárnom orgáne alebo členoch štatutárneho orgánu v rozsahu meno, priezvisko, adresa trvalého pobytu, dátum narodenia a rodné číslo s uvedením dňa vzniku funkcie spolu s dokumentmi osvedčujúcimi skutočnosť pre zápis údajov o štatutárnom orgáne alebo členoch štatutárneho orgánu. Oznámenie údajov o štatutárnom orgáne alebo členoch štatutárneho orgánu muselo byť podpísané štatutárnym orgánom alebo takým počtom členov štatutárneho orgánu, aký je potrebný podľa zaregistrovaných stanov; pravosť podpisov musela byť úradne osvedčená.

16. Sťažovateľ na uvedenú výzvu ústavného súdu nereagoval, nedostatky návrhu na začatie konania neodstránil. Podľa elektronickej doručenky uvedenú výzvu ústavného súdu v 15-dňovej lehote neprevzal, preto nastala fikcia doručenia.

17. Ústavný súd, vychádzajúc z označenia právneho zástupcu sťažovateľa v ústavnej sťažnosti (bod 2), 23. septembra 2020 zaslal uvedenú výzvu na vedomie aj advokátskej kancelárii LEGAL IURIS – advokátska kancelária s. r. o., Tehelná 11, Rožňava (ďalej len „advokátska kancelária“).

18. Dňa 24. septembra 2020 bolo ústavnému súde doručené oznámenie konateľa advokátskej kancelárie JUDr. Pavla Krajca, že sťažovateľa v predmetnej veci nezastupuje,

pretože mu nebola udelená plná moc. Uviedol, že ho telefonicky kontaktoval pravdepodobne štatutárny orgán sťažovateľa s dopytom, či neprevezme túto „kauzu“, na čo mu odpovedal, že jeho právne zastupovanie neprevezme. Zároveň vyjadril pohoršenie, že návrh na začatie konania bol podaný cudzou osobou bez plnej moci v mene jeho advokátskej kancelárie.

19. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk.“ (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004, III. ÚS 52/06).

20. Na základe uvedeného ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) v spojení s § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom.

21. Vec bola v súlade s čl. II bodom 3 písm. b) a čl. III bodom 1 písm. a) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2020 do 31. decembra 2020 z 27. mája 2020 v znení dodatku č. 2 z 1. októbra 2020 prejednaná a rozhodnutá v senáte I. ÚS ústavného súdu v zložení Jana Baricová – predsedníčka senátu a Ivan Fiačan a Rastislav Kaššák – členovia senátu, a to z dôvodu, že člen senátu Miloš Maďar bol uznesením ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 525/2020 z 5. novembra 2020 podľa § 49 ods. 2 zákona o ústavnom súde z prejednania a rozhodovania danej veci vylúčený, pretože ako advokát bol činný ako právny zástupca povinného v trestnom konaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. decembra 2020

Jana Baricová
predsedníčka senátu